

Bose Vol. IV. N° 12

EPINICION

in

LANDAVIAM ITERVM EXPVGNATAM,

quod

SERENISSIMO AC POTENTISSIMO

IOSEPHO,

AVGVSTOROMANORVM

PANNONVMQVE

REGI,

VICTORI FORTISSIMO FELICISSIMO,

summa pietate consecravit

NVMINI AC MAIESTATI IPSIVS

devotissimus

MAGNVS DANIEL OMEIS,

Comes Palat. Cæsar. ut & Moralium, Oratoriæ ac Poëtices;
in Vniversitate Nor. Altorfina Prof. Publ.

Mense Decembr. Anni vergentis,

quo, post Landaviæ Recuperationem, Summi
Fœderati plaudunt:

BIS IAM CESSIT LEOPOLDO ET IOSEPHO!

Eademq;

INTERRITA POSTHAC CEDET NEMINI.

Hist. Germ.

D.

218, 73 f.

Nvenit spes nostra viam. Landavia rursus
Gallorum crepta est armipotente iugo!
Salve Progenies Cœli, IOSEPHE, sereni,
quem Proavis æquant fortia facta Diis;
Orbis delictum, patriæque extrema timentis
fulcrum, & tam dubio tempore certa salus!

REX, quem sublimem, statuas super atque tropæa,
in cœlum niveis Gloria tollit equis!

Victor ad arma venis; nec bellas, quin Tibi lætis
certior auspiciis ante triumphus eat.

Hoc ipsum bis victa satis *Landavia* monstrat:
& pugnare Tibi & vincere semper idem.

Hic, IOSEPHE, novis veteres successibus augens;
exsuperasti armis vota fidemque *tuam*

Ad solum Nomen venientis palluit hostis,
questibus & murmur miscuit: Ipse redit!

Ipse redit; dira nos obsidione prememur.

Cedimus, ac nosmet dedimus? Ipse redit.

Nec mora. Vix aderas, Tibi plaudunt ære cohortes,
certantesque *Timor*, nec minus urget *Amor*.

Ad tua iussa animos miles parat; & satis una est
vox ad mandatum, nutus ad imperium.

His adhibes frænos, illis calcaria; lassos
sæpius imbre rigas Iupiter aurifluo.

Mox, velut iratus quando Rex Æolus Austros
luctantes vinclis carceribusque levat;

hi ruptis antris, quæ fors dedit obvia, sternunt,
grandini & admisti vi crepitante fremunt:

Sic

Sic Alemannorum turmæ, REX magnæ, tuorum;
ac sociæ, celeres, Te monitore, ruunt;
impugnant valla & moles: non saxa retardant,
non tela aut flammæ, sulphureique globi.
Instant, conflagunt; cunctos juvat ire, perire,
vitam IOSEPHUS dummodo Victor agat.
Tandem (si fas est virtutem & in hoste probare)
post validas vires viribus oppositas,
strata cadit, quassasque aperit Landavia portas;
ac, IOSEPHE, iterum dat Tibi victa manus:
Dat Tibi victa manus, victricique oscula dextræ
curvatis genibus figit anhela tuæ:
quin gestit se læta capi; Dominique prioris
sub scuto blandas spes animosa capit.
Tegmine nec galli, qui turbat somnia cantu,
verum Aquilæ pennis tecta cubare cupit.
Nunc & iô Pæan! plaudunt uno ore Britanni,
Germani & Batavi, Lætitiæque litant.
Jam signis assueta tuis Victoria laurum
portat, & augustis ingerit ipsa comis.
O nos felices, queis Te, fortissime Regum,
palmiferasque manus cernere & ora licet!
Talis Alexander, cum debellare Darium
coepit, acremque Tyrum sub iuga traxit, erat.
Talis Avus, IOSEPHE, tuus, capta Ratepona,
cumque ad Nordlingam Victor ovarer, erat,
Spectate e cælo *Caroli*, magnique *Rudolphi*,
(quæcunque ætheræ Vos tenet ora plagæ)
Alberti, *Friderici*, æternaque *Ferdinandi*
Nomina, in Austriacum Nomina nata decus!
Spectate e cælo, tanto exultate Nepote,
qui, qua venistis, tendit ad astra via.

Sed

Sed ferò huc redeat ! Patriis virtutibus orbem,
 Arte & Marte potens, impleat Ille prius:
 hostesque Imperii tumidos, tumidosque rebelles
 contundens redigat Victor ad obsequium;
 & CAROLO cum Fratre, viam ultra solis & anni,
 Austriacos titulos imperiumque ferat.
 Nunc vero, IOSEPHE, redi, REX magne, Viennam,
 quò Tua TE virtus atque tropæa vocant;
 I felix, Summique PATRIS Te infunde lacertis,
 sparge & lætitiæ semina ubique novæ!
 Vlnas lacteolas expandit AMALIA, gaudens
 oscula per longas jungere pressa moras.
 Ne pudeat Bellonæ interrupisse labores,
 atque armis tenuem constituisse moram!
 Fertur & interdum sævus, post prælia, Mavors
 fessa per Odryfias fundere membra nives,
 oblitusque sui, pugnacem pectoris æstum
 in molli Veneris pacificare sinu.
~~Stet fecunda DOMUS, fatiis quæ terminat astris:~~
 nec nisi cum mundi concidat interitu!

Landavia loquitur:

Ludo vices, veluti *Ludovicus*; surgo cadoque;
 sum pila fortunæ & Martis arena frequens.
 HAEC NVLLI CEDET! scripsit Vaubanius. Atqui
 spes vana & fallax hoc fuit augurium.
 A.1702. Nam primùm cessi IOSEPHI ingentibus ausis;
 A.1703. post annum Gallis cedere iussu retro.
 A.1704. Nunc iterum cessi IOSEPHO & Fœdere junctis,
 IOSEPHO, in cuius tuta jacebo sinu.
 Ter cessisse, satis. Posthac invicta supersum!
 nam pudor est Marti succubuisse quater.

